

പെസഹാ വ്യാഴ വചന വിചിന്തനം

യോഹ 13,1- 14 + മത്താ 26,26- 30

“അത്താഴത്തിനിടയിൽ അവൻ എഴുന്നേറ്റ്, മേലങ്കി മാറ്റി, ഒരു തുവാലയെടുത്ത് അരയിൽ കെട്ടി.

അനന്തരം,

ഒരു താലത്തിൽ വെള്ളമെടുത്ത് ശിഷ്യന്മാരുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകാനും അരയിൽ ചുറ്റിയിരുന്നതുവാലകൊണ്ടു തുടയ്ക്കാനും തുടങ്ങി.”

(യോഹ 13,4-5)

“മേലങ്കി അഴിച്ച് അരക്കച്ചയാക്കാനുള്ള

ആഹ്വാനമാണ് പെസഹാ.

അധികാരത്തിൽനിന്ന് ശുശ്രൂഹയിലേയ്ക്കുള്ള

അവരോഹണം!

“വിശുദ്ധ കുർബാനയെന്നത് പദവി മരണമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ എളിമയുടെ ബലികർമ്മമാണ്...” വി.ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റം

പഴയനിയമത്തിലെ പെസഹാക്കുഞ്ഞാടുകളുടെ രക്തം ഇസ്രായേൽ കുടുംബങ്ങളെ മരണദൂരത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചുവെങ്കിൽ പുതിയ നിയമ പെസഹാക്കുഞ്ഞാടായ ഈശോയുടെ രക്തം മനുഷ്യവംശത്തെ മുഴുവനായും നിത്യമരണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന നിത്യസത്യം മാത്രമാണ് പെസഹാ വ്യാഴത്തിന്റെ സന്ദേശം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഓരോ പെസഹാദിവസവും ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നുവരുമ്പോൾ ചരിത്രത്തിന്റെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ എന്ന വിധത്തിൽ നാലു കാര്യങ്ങൾ നമ്മളുടെ വിചിന്തനത്തിനായ് തിരുസഭാമാതാവ് സമ്മാനിക്കുന്നുണ്ട്.

1. :തന്റെ ആത്മദാനത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരമായി യേശു പരികുർബ്ബാന സ്ഥാപിച്ച ദിനം,
2. :ആ പരിശുദ്ധ കുർബ്ബാന പരികർമ്മം ചെയ്യാൻ പൗരോഹിത്യം സ്ഥാപിച്ചു എന്നതും,
3. :സ്നേഹത്തിന്റെ പുതിയ കൽപ്പന നൽകി എന്നതും,
4. :സേവനത്തിന്റെ മറക്കാത്ത മാതൃകയായി ശിഷ്യരുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകി എന്നതും.

ക്രിസ്തു വചനത്തിലൂടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു, “എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും, എന്റെ രക്തം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും, ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു. അവൻ ശിക്ഷാവിധി ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല” (യോഹ 6,55). ഉയർത്തപ്പെടുന്ന അപ്പുവും വാഴ്ത്തപ്പെടുന്ന വീഞ്ഞും പുരോഹിതൻ ആഘോഷിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏകബലി യോടെ ഈശോയുടെ ശരീരരക്തങ്ങൾ ആയി മാറപ്പെടുന്നു. ഈശോയുടെ തിരുശരീരരക്തങ്ങളാക്കി മാറ്റപ്പെടുന്ന വി.കുർബ്ബാന യോഗ്യതയോടു കൂടി ഞാൻ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ ഈശോ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു. അതേ ഈശോ തന്നെയാണ് നിസ്സാരങ്ങളിൽ നിസ്സാരമായ ഗോതമ്പപ്പത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കാനും എന്നെ

പെസഹാവ്യാഴം / യോഹ 13,1-14+മത്താ 26,26-30

ക്രിസ്തു അപ്പമെടുത്തും വീഞ്ഞെടുത്തും ആശീർവദിച്ചപ്പോൾ അത് ഈശോശോയുടെ ശരീരരക്തങ്ങളായി മാറ്റപ്പെട്ടു. ചുരുക്കത്തിൽ, ഭൗതികമായതിനെ ആത്മീയതലത്തിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നു. അനുദിനജീവിതത്തിൽ നാം ചെയ്തുകൂട്ടേണ്ടതും ഇതുതന്നെ!

കേൾക്കാനും എന്റെ കണ്ണുനീർ തുടയ്ക്കാനും എന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് ചിറക് മുളപ്പിക്കാനും ദിനംപ്രതി എന്റെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് അൾത്താരയിൽ നിന്ന് പറന്നിറങ്ങുന്നത് എന്നുള്ള ബോധ്യം ഇനിയും ഞാൻ സ്വന്തമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

“അത്താഴത്തിനിടയിൽ അവൻ എഴുന്നേറ്റ്, മേലങ്കി മാറ്റി, ഒരു തുവാലയെടുത്ത് അരയിൽ കെട്ടി. അനന്തരം, ഒരു താലത്തിൽ വെള്ളമെടുത്ത് ശിഷ്യൻമാരുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകാനും അരയിൽ ചുറ്റിയിരുന്നതുവാലകൊണ്ടു തുടയ്ക്കാനും തുടങ്ങി” (യോഹ 13,4-5). പെസഹാദിനം ലോകത്തിന് നൽകിയ ഏറ്റവും വലിയ സംഭാവന പാപിയായ മനുഷ്യന്റെ കാലുപിടിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ചിത്രമാണ്. അധമനായ മനുഷ്യന്റെ കാലുപിടിച്ച് അവന്റെ പാദങ്ങൾ കഴുകി അവന് വിശുദ്ധിയും രക്ഷയും സമ്മാനിക്കുന്ന ദൈവം! ചുരുക്കത്തിൽ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവന്റെയും തള്ളിപറയുന്നവന്റെയും പാദങ്ങൾ കഴുകി അവനെ മൃത്യുലേയ്ക്ക് വിളിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ കരുണയേറുന്ന മുഖം. നമ്മുടെ നമ്മുടെ തീൻമേശകളെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാം. ഭാര്യയും ഭർത്താവും മക്കളും മാതാപിതാക്കളും തമ്മിൽ മൃത്യു തീർത്തിട്ടാണോ വിരുന്നുണ്ണാനും വിരുന്നുടാനും കടന്നുവരുന്നത്? ഇങ്ങനെയുള്ള അത്താഴമേശകളിൽ മാത്രമാണ് സ്വന്തം ശരീരം ഭക്ഷിക്കാനും സ്വന്തം രക്തം പാനം ചെയ്യാനും പങ്കുവയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുക.

“അവർ ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യേശു അപ്പമെടുത്ത് ആശീർവദിച്ചു മുറിച്ച് ശിഷ്യൻമാർക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ട് അരുളിച്ചെയ്തു: വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കുവിൻ; ഇത് എന്റെ ശരീരമാണ്. അനന്തരം പാനപാത്രമെടുത്ത് കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രം ചെയ്ത് അവർക്കുകൊടുത്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങളെല്ലാവരും ഇതിൽനിന്നു പാനം ചെയ്യുവിൻ. ഇതു പാപമോചനത്തിനായി അനേകർക്കുവേണ്ടി ചിന്തപ്പെടുന്നതും ഉടമ്പടിയുടേതുമായ എന്റെ രക്തമാണ്” (മത്താ 26,26-28). ഈശോ പെസഹാതിരുന്നാൾ ദിനത്തിൽ തന്റെ ശരീരവും രക്തവും അനേകരുടെ പാപമോചനത്തിനായി സമ്മാനിക്കുന്നു. ഈശോ തന്റെ ശരീരവും രക്തവും അനേകരുടെ പാപമോചനത്തിനായി പങ്കുവയ്ക്കാനും ചിന്തപ്പെടാനും തിരഞ്ഞെടുത്ത ദിനം യഹൂദചരിത്രത്തിലെ സുപ്രധാനമായ ദിനങ്ങളിലൊന്നാണ്. ഈജിപ്തുകാരുടെ അടിമത്വത്തിൽ നിന്ന് ഇസ്രായേൽക്കാർ മോചനം പ്രാപിക്കുന്നതിന് ദൈവം അയക്കുന്ന അവസാന മഹാമാരി, ഈജിപ്തിലെ മനുഷ്യരുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും ആദ്യജാതരെയെല്ലാം ദൈവം സംഹരിച്ച ദിനം.

കർത്താവ് ഈജിപ്തിൽവെച്ചു മോശയോടും അഹരോനോടും അരുളിച്ചെയ്യുന്നു;

“നിങ്ങൾ പെസഹാ ഒരുകണണം. അതു ഭക്ഷിക്കേണ്ടതിന്റെ ക്രമം, അമ്മുറുക്കി ചെറുപ്പുകളണിഞ്ഞ് വടികൈയിലേന്തി തിടുകത്തിൽ ഭക്ഷിക്കണം. കാരണം, അതു കർത്താവിന്റെ പെസഹായാണ്. ആ രാത്രി ഞാൻ ഈജിപ്തിലൂടെ കടന്നുപോകും. ഈജിപ്തിലെ മനുഷ്യരുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും ആദ്യജാതരെയെല്ലാം ഞാൻ സംഹരിക്കും. ഈജിപ്തിലെ ദേവൻമാർക്കെല്ലാം എതിരായി ഞാൻ ശിക്ഷാവിധി നടത്തും. ഞാനാണ് കർത്താവ്. കട്ടിലിലുള്ള രക്തം നിങ്ങൾ ആ വീട്ടിൽ

പെസഹാവൃണം / യോഹ 13,1-14+മത്താ 26,26-30

ശിഷ്യൻമാരുടെ
പാദങ്ങൾ കഴുകുന്ന
കർത്താവി!
സഹോദരങ്ങളുടെ
പാദങ്ങളോളം താഴത്തെ
അവനെ രക്ഷിക്കാൻ
സാധിക്കില്ല...

താമസിക്കുന്നുവെന്നതിന്റെ അടയാളമായിരിക്കും. അതു കാണുമ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളെ കടന്നുപോകും. ഞാൻ ഈജിപ്തിനെ പ്രഹരിക്കുമ്പോൾ ആ ശിക്ഷ നിങ്ങളെ ബാധിക്കുകയില്ല. ഈ ദിവസം നിങ്ങൾക്ക് ഒരു സ്ഥാനമാനമായിരിക്കട്ടെ. ഇതു തലമുറതോറും കർത്താവിന്റെ തിരുനാളായി നിങ്ങൾ ആചരിക്കണം” (പുറം 12,1).

പെസഹാദിനത്തിൽ തുത്തുവച്ച കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തം ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ വലിയ രക്ഷയ്ക്ക് കാരണമായെങ്കിൽ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള കുഞ്ഞാടായ, ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങൾ നീക്കാൻ കടന്നുവന്ന കുഞ്ഞാടായ ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം കുടിക്കുകയും അവന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുള്ള രക്ഷ എന്തുമാത്രം വലുതായിരിക്കും! മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ പാപമോചനത്തിനായ് കടന്നുവന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം കട്ടള പടിയലോ നെറ്റിയിലോ അല്ല നാം തുത്തുവയ്ക്കുന്നത്. മറിച്ച്, അവന്റെ രക്തം കുടിക്കുകയും ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയുമാണ് നാം ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ, പിശാചിനോ അവന്റെ ശക്തികൾക്കോ സ്പർശിക്കാനോ സമീപിക്കുവാനോ സാധിക്കുകയില്ല.

അവന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന നാം ഇപ്പോഴും പ്രലോഭനത്തിന് തിന്മകൾക്ക് കാരണമാകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനുള്ള കാരണം വി. പൗലോസ് സ്റ്റീഫ കൊറിന്തോസുകാർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ കുറിച്ച് വയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

“ആരെങ്കിലും അയോഗ്യതയോടെ കർത്താവിന്റെ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും പാത്രത്തിൽനിന്നു പാനംചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ അവൻ കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തിനും രക്തത്തിനും എതിരേ തെറ്റുചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ, ഓരോരുത്തരും ആത്മശോധനചെയ്തതിനുശേഷം ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും പാത്രത്തിൽനിന്നു പാനംചെയ്യുകയും ചെയ്യട്ടെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ശരീരത്തെ വിവേചിച്ചറിയാതെ ഭക്ഷിക്കുകയും പാനംചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവൻ തന്റെ തന്നെ ശിക്ഷാവിധിയാണു ഭക്ഷിക്കുന്നതും പാനംചെയ്യുന്നതും” (1കോറി 11,27-29).

വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയെ കുറിച്ച് വി.ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പ പഠിപ്പിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്; “പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറ്റി കൊണ്ട് ക്രിസ്തു മനുഷ്യരിൽ ഒരാളായി മാറി. മാനവവംശത്തെ വീണ്ടെടുക്കാനായി തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം പ്രകടമാക്കി കൊണ്ട്, സ്വജീവൻ ബലിയായി നല്കി അവിടുന്ന് സ്ഥാപിച്ച കുദാശയാണ് വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന. അപ്പത്തിന്റേയും വീഞ്ഞിന്റേയും രൂപത്തിൽ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിലൂടെ അവിടുന്ന് സന്നിഹിതനാകുന്നു. കുരിശിലെ മരണത്തിൽ നിന്ന് ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തു വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിലൂടെ ഇന്നും നമ്മോടൊത്ത് വസിക്കുന്നു.” ചുരുക്കത്തിൽ, വി.കുർബ്ബാനയെന്നത് പരിധിയില്ലാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെ രക്ഷാകരമായ അനുഭവമാണ്!”

“ഞാൻ നല്ല ഇടയനാണ്.
നല്ല ഇടയൻ ഭ്രട്ടമാർക്കുവേണ്ടി ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നു!”
(യോഹ 10,11)

ഫ. ജോബി മേനോൻ
+91 944 7777 931

പെസഹാവ്യാഴം / യോഹ 13,1-14+മത്താ 26,26-30